

[Jens Foged.]

nytår 1976. Nu håber jeg ikke, at dette lovforslag kommer til at kolliderer med de andre forslag, der kommer, så dette forslag, hvis vi eventuelt gør det færdigt i skatteudvalget, skal rettes igen, inden vi når den 1. januar. Jeg håber, ministeren tager højde for, at de forslag, som statsministeren her omtaler, er af en sådan art, at de virkelig harmonerer med det, som der forelægges her. Er det tilfældet, ja, så finder vi ikke nogen større anledning til ikke at se positivt på dette forslag, men vi frygter, at lovforslag, der vil komme senere, griber ind i dette forslag. Skulle det have været gældende for 1975, så finder vi det opportunt aldeles omgående at gå i gang med det, men når der står til 1976, håber vi, det må harmonere rigtigt med de kommende forslag, eller at ministeren kan sige, det også gælder for 1975.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet er nok — nærmest af principielle grunde — tilbøjeligt til at mene, at det er rigtigst at støtte det foreliggende forslag, for det kan nu engang ikke nytte noget at stampe imod udviklingen, der jo så ganske klart går i den retning, at det at knytte gifte kvinders økonomiske forhold til manden i det gamle sambeskatningssystem er noget, som tiden meget hurtigt vil være løbet fra.

Men når vi ser på de rent praktiske virkninger af det foreliggende forslag — og det burde jo i grunden være det, der talte — er forholdet det, at skatteministeren anslår, at der nok ikke vil være nogen provenumæssig effekt af det, fordi der vil være nogle mennesker, som skal betale noget mere i skat, og det opvejes så nogenlunde af, at nogle skal betale noget mindre i skat.

Fremskridtspartiets vurdering er, at der måske vil være et vist provenuoverskud på forslaget i det første års tid, det virker, og at det derefter vil give et provenumæssigt ret så betragteligt underskud. For når vi ser på, hvad det er for nogle grupper, der henholdsvis giver mere provenu til statskassen, altså de familier, der skal af med mere i skat, og giver mindre provenu, altså dem, der skal af med mindre i skat, må man sige, at de, der stort set bliver beskattet yderligere, er dem, der er de troskyldige, dem, der ikke spekulerer i skattelovgivningens indretning;

men hvor konen har en eller anden forsikring, en eller anden pensionsordning eller noget lignende, en ydelse af en eller anden art, kan der være tale om, til familien, så har man altså den situation, at fradraget kommer til at falde det sted, hvor indtægten er mindst, altså typisk hos hustruen. Det vil altså sige, at fradraget er mindre værd, end det ville have været hos manden, og derfor kommer en sådan familie, der ikke spekulerer i skattelovgivningen, til at betale mere i skat. Det er derfor, skatteministeren kan sige, at der ikke bliver noget provenutab. For det er jo helt oplagt, at forslaget på den anden side vil medføre, at i masser af familier vil der blive givet gaver på 10.000 kr., 15.000 kr., 20.000 kr. til hustruen, i stedet for at man giver et gratiale til manden, for simpelt hen på den måde at opnå en udligning progressionsmæssigt. Det er helt oplagt, at et forslag af denne art vil være endnu en god arbejdsmark for skattetænkende advokater og revisorer til virkelig at kunne opnå fordele for deres klienter — det er jo ikke, fordi der mangler materiale i så henseende allerede i den gældende lovgivning, men det bliver virkningen — og derfor vil det selvfølgelig brede sig, at de troskyldige, de mennesker, som bare lever uden at tænke på at indrette deres forhold efter skattelovgivningen, i årenes løb opdager, at de har været dumme, og derfor simpelt hen reagerer i trods mod systemet. Så får vi altså den virkning, at finansministerens provenuforgelse ikke fortsætter, mens derimod misbrugerne vil florere og brede sig mere og mere, og derfor vil dette forslag i løbet af nogle år kunne blive nok så kostbart provenumæssigt, i hvert fald nok et tocifret millionløb.

Men det er formentlig rigtigt af principielle grunde at følge skatteministerens uvidelse af skattemisbrugsmarken til at blive endnu bredere, og derfor vil vi nok ved tredje behandling stemme for forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er en mærkelig fornemmelse at stå op her i dag og skulle behandle et sådant forslag fra den socialdemokratiske regering. Når det giver mig en mærkelig fornemmelse, er det, fordi det er kvindeåret 1975 og jeg skal stå og tage stilling til et forslag fra den socialdemokratiske regering, hvor hovedreg-